Szegedi Egyetem

Két hónap Vietnamban

Egy tehetséges nép hősi életéről

Dr. Wittman Tibor egyetemi tanár két hónapot töltött Vietnamban ez év elején. Útjának célja anyaggyűjtés volt Vietnam történetének, valamint két kisebb tanulmánynak a megírásához. Eközben megismerkedett egy sokat szenvedett és nagyon tehetséges néppel, élménnyé vált benne a demokratikus Vietnam népének élete. Segítette az ottani történészeket, főleg módszertani kérdésekben. Előadásokat tartott, hogy tájékozódásukat egynéhány kérdésben megkönnyítse.

Tízezer méter magasságból

Szegedi élménybeszámolóját lelkes, érdeklődő közönség hallgatta végig. Egyetemi hallgatók és tanárok egyaránt felfokozott kíváncsisággal lesték szavait, miután elhangzott az az egzotikus zene, ami Wittman Tibort Vietnam földjére lépve fogadta. Képzeletünk együtt röpült vele a TU 104-esen, betértünk mi is az osztankinói paraszt-múzeumba, és kicsit irigyeltük, élete egyik legszebb élményéért, amikor tízkilométeres magasságban, a gép ablakán kipillantva gyönyörködött a szibériai napfölkeltében. Mongólia fölött utazva pedig a kirajzolódó, vékony karavánutakat követte tekintete, s a Jang Ce fölé suhanó óriásgépből sem tudta áttekinteni a folyó tengernyi széles vízfelületét. S egyszerre csak Hanoi látképe tünt fel. Ez már a trópus volt, az európai ember számára ezer furcsaságot, »egzotikumot« rejtő ország.

— Hogy fogadták? — vág elé kíváncsiságunk szavainak. S máris felel. A gépben beszélgetve, azt jósolták útitársaim, hogy tartózkodóan fogadnak majd. Annál inkább váratlanul ért a »magyaros vendégszeretetük és őszinte nyíltságuk. Mindez jóleső érzéssel töltött el.

Létszükségleti cikk a ventillátor

És sorolni kezdi, amit nem könnyű az európai embernek máról-holnapra megszokni Vietnámban. A hotelszobákban az év legnagyobb részében nélkülözhetetlen a ventillátor. Átlagosan negyven fokos a hőség, s haraphatóan nedves a levegő. Épp ezért — bármily furcsán is hangzik — harminc fokos melegben is meg lehet fázni. A csapból folyó víz csak mosásra alkalmas. Ivásra ott a termosz, s benne a »zöldtea«, ami olyan erős, hogy felér egy duplával. Éjjel nagyfokú könnyelműség moszkitó-háló nélkül elaludni, hiszen Vietnam lakosságának 80 %-a maláriás és bélférges. Az utóbbi ellen érthető, ha az európai körülményekhez szokott ember olykor erős szeszel próbál védekezni, mégha önámítás is ez.

Az ottani élet »kifelé mutat«. Az utcákon lépten-nyomon apró árusokba botlik a járókelő. Egymás mellett található a virágárus, a lacikonyhás, a bambuszkosárs a képárus, az órásmester.

A három tó városában

Lacikonyhás van a legtöbb. Húszméteres utcában tíz is akad. Ezek többnyire háziasszonyok, akik megfőzik a tyúkot vagy a kacsát az utcára nézö konyhájukban és amikor elkészülnek vele csattogtatni kezdik az ollót, ami annyit jelent: szabad, jöjjenek a vendégek!

— Hanoi a világ egyik legszebb városa — vallja Wittman Tibor. — A város területén levő három tó festői környezetet biztosít neki. Kétségtelen a legmodernebb és legcsinosabb a régi »francia negyed«, ahol most a diplomaták laknak. Itt a házak teljesen a pálmák közé vannak rejtve. Az úttestek általában aszfaltozottak vagy kövezettek. De Hanoi árnyoldalairól is hadd szóljak! Kivilágítva körülbelül annyira van mint Szeged, és nincs szennyvízlevezető csatornája. Az utcák forgalma nem nagy, kevés autót lehet látni, viszont rengeteg a kerékpáros. Az idegenek idegeit teljesen kimeríti a »fejetlenül« zajló közlekedés. Nincs »KRESZ-ük«! Egyik oldalról a másikra átmenve bizony nagyon óvatosnak kell lenni. Előfordul, hogy tizenöt-húsz kerékpáros is összefut az úton, de az ingerlékenység legkisebb jelét sem lehet tapasztalni

Jut mindenkinek ennivaló

Az élménybeszámoló kitért a vietnami étkezésre is. Sok gyümölcsöt fogyasztanak Vietnamban. Ázsiában a napi körülbelül azonos. Pedagógusaikat eget és földet átható optimizmus jellemzi. Ezt eredményeik is igazolják. Felszámolták a tíz év előtti 80 százalékos analfabetizmust. A tudomány egyes területen is szép eredményeket értek el. Sajátosan fejlődő orvostudományukat sem szabad egyszerűen »kuruzslás«-ként felfogni, mert néhány gyógymódot átvehetnénk tőlük.

Osi kultúra és a gazdag jövő

Wittman Tibor történész szemmel nézett szét Vietnamban. Szavainak ez még nagyobb súlyt ad, amikor arról beszél, hogy bár ennek a népnek a története tele van szenvedésekkel, a jövője éppoly mértékű lehetőségeket kínál. Természeti kincsekben gazdagok. Például 7—8000 kalóriás szenet külszíni fejtéssel bányásznak.

Nagyon sokat lehetne mondani ősi művészetükről is. Legtöbbször nem is tudják, milyen értékeik vannak. Pagodáik szebbek, csinosabbak, mint a kínaiaké. Lakkozott faszobrászatuk, sajátos szimbólikájú népi operájuk, színművészetük évszázados hagyományokat őriz. Csodálatos képességű, igazi átéléssel játszó színészeik vannak.

— Mi a véleménye a vietnami emberekről? — kérdezzük végezetül.

— Egyéniségük bája megragadó. Sokat olvasnak tanulnak. Erkölcsileg is igen erősek és végtelen a szorgalmuk. Ezek az emberek nagy tettekre, nagy alkotásokra hivatottak.

(bálint)

Jellegzetes vietnami táj... Távolban ködös-kék hegyek, a folyóparton pedig halászbárkák megrakott sora. A bővizű folyók partjain élő lakosságnak a halászat életfenntartó foglalkozása volt.

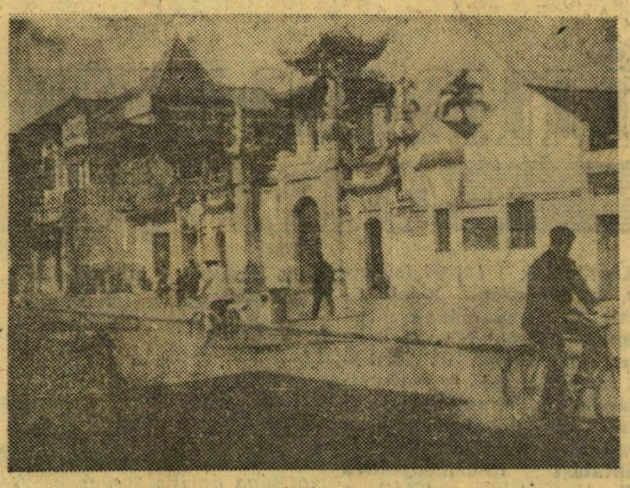

Utca Hanoiban... Kevés a gépkocsi, de annál több a kerékpáros. A közlekedési szabályok nélkül folyó közlekedés alaposan próbára teszi a külföldiek idegeit.

Reggeli csendélet — sportszerekkel

az Eötvös Lóránd kollégiumban

Batthyány utca 5. Eötvös Lóránd Kollégium. Reggel fél 7. A hosszú csengetésre napbarnított testű, félmeztelen fiú nyit ajtót. Zavartan mosolyog, éppen kizökkentettük a »munkából«. Befelé tessékel bennünket. A tanulóból kilátunk a verandára. Székekre fektetett vasalódeszka, három pár 5—10 kgos kézisúlyzó, acélexpander, különböző vastagságú gumikötelek, egy kb. 40 kg-os nagyobb súlyzó, izometriás edzésre alkalmas »láncos erősítő« — éppen üzemközben, mert három hallgató dolgozik a vasakkal. Hát hogyan? Itt valami félreértés lehet.

Félreértés?

Könyv-sápadt hallgatókat vártunk. a tudomány jövendő művelőit, s most itt egy válogatott edzés helyette. De nem sokat csodálkozhatunk, mert máris invitálnak befelé bennünket. S közben ahogy a súlyzók nehezednek, úgy változik meg a mi elképzelésünk is erről a közösségről. Négy aktív sportoló van (II. o. min.) a 18 hallgató közül, a többi pedig szinte kivétel nélkül a napi tanulás szüneteiben, vagy reggel ezen a szép, kertre néző teraszon hódol a sport szépségeinek. Most, mellettünk egy fiú rácsba akasztott gumikötéllel futó gyakorlatot végez. Az izmok játékos feszülését nézve gondoljuk tovább ennek a tanárjelöltnek jövőjét, életét, amikor majd kiáll tanítványai elé, hogy egyéniségének, szavainak varázsával a fizika, a kémia szépségeit ismertesse meg, vagy húszegynéhány igényes olvasót adjon az irodalomnak.

Mens sana...

Az Eötvös kollégisták szakmai felkészültségéről már sokat hallottunk. Tudtuk, hogy 7 éves fennállása óta 15 oktatót adott a Tudományegyetemnek, tudtuk, hogy hallgatói jeles és kitűnő rendű tanulók, nyelveket tanulnak, demonstrátorok, KISZ-vezetők, tudományos diákkörök ismert szereplői, de nem hittünk a szemünknek, amikor reggeli torna közben láttuk őket — többségük nem a verseny, a jobb eredmény kedvéért, hanem a sport szépségéért csinálja reggel és este. Hát így is lehet? Jól tanulni és sportolni is? — úgy látszik... A tanuláshoz is erő kell. Mens sana in corpore sano.

foma

Sportolnak a Tudományegyetem dolgozói

Kispályás labdarugó-bajnokság indult

A József Attila Tudományegyetem szakszervezeti bizottsága az egyetem dolgozói részére nyolc sportágban biztosít sportolási lehetőséget. Az egyetem dolgozói örömmel fogadták az SZB-nek ezt a kezdeményezését, s az érdeklődést a sportolási lehetőségek iránt a beérkezett nevezések nagy száma is bizonyítja.

A sakkozók, az asztaliteniszkedvelői, a röplabdások, az evezősök és a természetjárók számára a bajnokság sorsolása még nem történt meg, épp ezért további nevezéseket az osztály bizottságok elfogadnak. A sakk kedvelői dr. Szűcs Istvánnál a Jogi karon, a pingpongozók Juhász Miklósnál a Növénytani Intézetben, a röplabdázók Ihar Máriánál az Egyetemi Könyvtárban, a természetjárók dr. Király Dezsőnél a Szervetlen Kémiai Intézetben, az evezősök pedig dr. Horváth Imrénél az Állattani Intézetben jelentkezhetnek.

Az említett öt sportág mellett megfelelő számú jelentkezés esetén alkalmanként pályát és felszerelést tudnak biztosítani a kézilabdázás, a kosárlabda és a tenisz kedvelőinek is. A cél az, hogy az egyetemi dolgozók minél nagyobb számban megszeressék a sportolást, a tömegsportot, s idővel a Kilián testnevelési mozgalom táborát gyarapítsák.

Már megkezdődött az egyetem dolgozói számára kiírt kispályás labdarúgó bajnokság, amelybe hat csapat nevezett be az idén. A labdarúgó mérkőzéseket hétfőn, délutánonként az Ady téri sporttelepen tartják, s iránt uk különösen nagy az érdeklődés. Két forduló után a Jogi Kar és a Rektori Hivatal csapatai állnak az élen egyaránt 4—4 ponttal.

Lejátszott mérkőzések

I. forduló:

Jogi Kar—Központi Tanszék 7:1 (4:0)

TTK/B—TTK/A 7:1 (2:0)

Rektori Hivatal—Bölcs. Kar 6:0 (1:0)

II. forduló:

Jogi Kar—TTK/B 2:1 (1:1)

Bölcs. Kar—Központi Tansz. 2:2 (1:1)

Rektori Hivatal—TTK/A 8:2 (2:0)

A bajnokság állása:

1. Jogi Kar	4	pont
2. Rektori Hivatal	4	„
3. TTK/B csapat	2	„
4. Bölcs. Kar	1	„
5. Központi Tanszék	1	„
6. TTK/A csapat	0	„

S * A * K * K

FORGÁCSOK A NAGY MÉRKŐZÉSRŐL

1927-ben nagy meglepetést keltett az egész sakkvilágban, hogy az Aljechin-Capablanca párosmérkőzés első játszmáját a világbajnok elveszítette. Most legalább akkora meglepetést okozott az, hogy a világbajnok az első játszmát — megnyerte.

*

A hírt egyébként a sajtóiroda egyik nagymestere ezzel a felkiáltással fogadta:

— Legalább érdekesebb lesz a mérkőzés!

*

Jerevánba (Petroszján szülővárosába) minden lépést azonnal telefonon továbbítottak, a Moszkvában élő örmények pedig az Esztrád Színház előtt csoportokba verődve lesték a kiszivárgó híreket. Földijük egy-egy győzelmét levegőbe hajigált sapkáik jelezték.

*

Hogy mondta boldogult Havasi Kornél? „Nem azért játszunk rosszul, mert betegek vagyunk — hanem abba betegszünk bele, hogy rosszul játszunk!". Nos, a 18. játszma után Petroszján győzelmébe betegedett bele. Vajh' mi volt ez: a fenti paradoxon cáfolata — vagy önkritika...?

TANULSÁGOS BAKLÖVÉS az idei jubileumi (25.) beverwijki verseny nagymesteri csoportjából.

FRANCIA VÉDELEM. **C. B. Van den Berg — J. H. Donner 1. e4, e6. 2. d4, d5. 3. Hd2.** A Keres által újból népszerűvé tett Tarrasch-változat **c5. 4. ed, Vd5: 5. Hgf3, cd. 6. Fc4, Vd6.** Eliskases lépése. **7. 0—0. Hc6. 8. Hb3, a6. 9. a4, Hf6. 10. Be1!** Ez viszont Averbaché; 10. Ve2, Fe7. 11. Bd1 nem vált be e5! miatt **Vc7? Fe7,** ahogy Stahlberg játszott 1953-ban Zürichben Averbach ellen, jobb volt **11. Hbd4: Hd4: 12. Vd4: Fc5. 13. Vh4, Fe7,** 0—0. 14. Fd3, Fe7. 15. Fg5, h6. 16. Fh6:! **14. b3! Hd5. 15. Fg5.** Fenyeget 16. Fd5: tisztnyerés! **Hb4. 16. Be4.** Most 17. Fe7: Ve7: 18. Ve7: + Ke7: 19. Fe6: gyalognyerés fenyeget; 16. — Hc2:17. Bc1, **Hc6. 17. Bae1, h6. 18. Bg4, Fg5: 19. Bg5: g6. 20. Bg3, Ve7. 21. Vf4.** A verseny későbbi győztese eléggé nyomorúságos helyzetben van, de világos túl sok időt használt el állása felépítésére; itt pl. 21. Ve4 már erélyesebb **g5. 22. Ve3, Fd7. 23. He5.** 23. Vb6? Vb4! **0—0—0.** Cseberből vödörbe. **24. Vb6.** Fenyeget 25. Fa6:! **He5: 25. Be5: Fc6.** A gyalogáldozat kényszer **26. Fa6: Bd1 + 27. Ff1, Vd6.** Mivel csak — az objektíve erősebb — 27. — Va3!-mal számolt, itt időzavarában **28. Bge3?** hibát vétette a nyerő 28. Va5! lépés helyett és a már rámosolygó megérdemelt győzelem helyett **Bf1:** +! **29. Kf1: Fg2:** + után **világos föladta.** Ó, Caissa...!

7. A. Bayersdorfer, 1904.

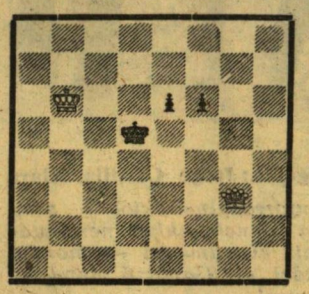

Matt 3 lépésben.

Beküldési határidő: június 15. Megkezdődött a vizsgaidőszak, e félévi megfejtési versenyünket ezzel a feladvánnyal zárjuk. Eredményhirdetés a június 2. számban.

Bosszú a sportpályán

Az EGYIK Intézet futballcsapata kihívta a MÁSIK Intézet csapatát barátságos mérkőzésre.

Megkezdődött az öldöklő küzdelem. A barátságos jelleg abban nyilvánult meg, hogy a földön fekvő eszméletlen ellenfélbe már nem volt »gentlemanlike« belerúgni, és a letört lábakat és letépett füleket udvariasan felvették a földről, hogy igazolt tulajdonosuknak átadják.

A nézőtérről lelkes buzdítás hallatszott. Még a hangorkánt is túlsüvöltötte egy bíborvörösre gyúlladt arcú fiatalember, aki stentori hangjával imígyen társalgott, te-tuba lépve az egyik adjunktussal: Te hosszú barom, add már át a labdát! Nyomj be neki, a hülyéjének, hadd harapja a focit! Kár beléd a levegőért, te hórihorog! Játsszál is néha, nem esik le az aranygyűrű a bütyködről! Ó, te istenökre! — és így tovább; ezek csak a hízelgő jelzők voltak...

Többen felfigyeltek már erre az önfeledt szurkolóra, találgatták, hogy miért tegeződik, miért ilyen bizalmas az adjunktushoz. Végül a titok megfejtését az egyik hallgató súgta meg: — Félévkor a harmadik »uvén« is kirúgta az adjunktus.!

SZEGEDI EGYETEM

A József Attila Tudományegyetem, az Orvostudományi Egyetem, a Tanárképző Főiskola és a Felsőfokú Tanítóképző Intézet lapja. Megjelenik havonta kétszer. Szerkesztésért felel: **Papp Lajos** főszerkesztő. Szerkesztőség: Szeged, Magyar Tanácsköztársaság útja 2. Tel.: 51-98, 23-30. Kiadásért felel: **Kovács László**, a Csongrád megyei Lapkiadó Vállalat igazgatója. Kiadóhivatal: Szeged, Klauzál tér 3. Tel.: 35-00, 31-16. A lapot az intézmények pártbizottságai terjesztik. Ára 50 fillér, előfizetés negyedévre 3 Ft.

Szegedi Nyomda Vállalat, Szeged